

Luis Serra y Guardia

Ricoma, 79 y 81

Banquero

GRANOLLERS

Ofrece al público toda clase de operaciones de Banca y Bolsa

Descuento y negociación de letras y cheques : Pago de cupones : Compra y venta de toda clase de papel negociable en Banca y Bolsa

no adscrits a la «Editorial Catalana» ni a cap altra entitat acaparadora de la política i del comerç.

L'entrada en el ministeri d'Hisenda de l'illustre expresident del «Foment del Treball Nacional» de Barcelona, comte de Caralt, qual competència en matèries econòmiques, és generalment regoneguda, és garantia de que no vol prescindir-se dels prestigis catalans en el govern de la Nació, com no's pot prendre ni mitjanament en serió el que sia solament patrimoni de la Lliga, el disposar de catalans ministrables.

L'esclat produït per la política renovadora dels assembleistes renegats, toca a son terme; s'esfuma per moments i és que els assembleistes de la Lliga volgueren fabricar un general estat d'opinió, no comptant més que amb un factor que, amb tot i ésser, desgraciadament i en virtut de les actuals circumstàncies, de gran importància, no es pas decisiu.

Renovar la política; fer renovació solament amb pessetes, no pot donar més resultat que l'obtingut el vintiquatre del passat febrer, que està ben lluny del que ansiosament esperava el *leader* regionalista, en Francesc Cambó i Batlle.

XIRINOLES

En Met Xerraire comptava que en Lligé a Granollers tindria 100 vots més que el seu contrincant, el marquès d'Olerdola. I ha sigut al revés.

Es a dir, que en Serra s'ha descomptat de més de 200.

Ja li ve d'anys, a en Met, això de descomptar-se...

© ©

¡Baya, baya, amigo Playa; ahora te has quedado con la caña sin pescador!

Ligeró te ha birlado el acta y con esto de

que a Madrid no quieren nada con vosotros, los de la Liga, si tienes vergüenza has de dejar de ser Gobernador de aquellos inderechos

Ya puedes meter en el mundo de tus trastos viejos el vestido de Caballero del Santo Sepulcro y volver a sacar el traje que llevabas antes de ser señor Gobernador.

¡Nada; destinos de la suerte local!

© ©

Un *conspicuo* catalanista de Madrid, al saber la noticia de la crisi, va quedar *perplejo*, i, volent donar una explicació a la bofetada rebuda, va dir:

—Els ministres catalans ja han complert amb el seu deure, fent fer unes eleccions honorades.

Honrades?..

Ja, ja, ja, ja!... Que ho preguntin al *oro de la Lliga*.

© ©

En Lligé s'ha esgarriat al veure el gasto de les eleccions, pel què fa referència solament a Granollers.

I l'home, indignat deia: — Això, és una colla de .

— La colla de la gana, home! Aquí ens diuen la colla de la gana. — contestà en Cul i Enrera.

Res! Asseguren que puja més el gasto de Granollers, que no pas tot el del districte plegat

¡Fins comptant-hi Badalona!...

¡No hi hà dret!

© ©

El diumenge de les eleccions va infestar a Granollers una plaga de *pinxos* disposats a no sabem què, i que nostres amics posaren a ratlla en previsió de qualsevol arbitrariedad que havessin intentat, instigats pel *bon Pep*, que discretament va amagar la cara, confiant a aquells gossos de presa una missió que forçosament tingueren de concretar només que en menjar i beure.

Ja ho deia un d'ells, tot arrocegant el gaiato:

— A mí, que no'm vinguin amb soroll. Jo vui cobrar i atipar-me.—

Després dirà en Met Xerraire que are no som en aquells temps d'en Planas i Casals.

I que aquestes eleccions, gràcies als exministres de la Lliga, han sigut un model de honoradesa.

D'honradesa pels que lluitaven enfront de l'or regionalista, sí.

© ©

Tornem ne a parlar de l'honradesa i de la sinceritat del sufragi en aquestes eleccions.

Pels homes de la Lliga deu ésser *honrat i sincer* el que en Ventosa i en Rodés, essent ministres, anessin a fer coaccions als seus respectius districtes, (ells en diuen fer propaganda), revestits d'una representació oficial que

forçosament havia d'entorpir la tasca dels contraris.

¡Visca la sinceritat i l'honradesa!

Menys mal, que ha vingut a temps aquesta certera i ben clavada puntada de peu a les anques d'aquests dos *peleles* de la política.

D'aquesta feta, en Francisquet de Verges tornarà a ballar sardanes i a cantar «Els Segadors».

Al tiempo.

© ©

Diu «El Vallés Nou».

«El senyor García Prieto tenia les dimissions dels *dos ministres regionalistes* amb la facultat de fer-les públiques en el moment que cregués oportú.

Per circumstàncies surgides en el Consell d'ahir, aquest moment s'ha avençat una setmana».

Si en García Prieto tenia la facultat de fer públiques les dimissions en el moment que cregués oportú, jo no entenc el perquè aquest moment s'ha avençat una setmana.

Les anques dels dos ministres sí que ho han entès *palpablement*. Volien promoure-lla ells la crisi, i s'els ha adelantat als seus plans aquesta oportuna i ben dirigida puntada de peu.

Ah! En Rodés ha dit que ell ho és tot: monàrquic, ex-republicà, esquerrà nacionalista, tot, menys REGIONALISTA.

Així, doncs, quedem que de ministre regionalista no més n'hi havia un.

¡Al tant! Que sumar-se un ministre, no és sumar-se un vot de Les Franqueses o de Cardedeu.

No sigueu pretensiosos.

© ©

«Foc Nou» diu:

«Es tant colosal el triomf de nostra bandera, tant grat, tant meravellós, tant esclatant, tant infinidament grandios, que no hi ha cap paraula al Diccionari que'm satisfasi per a calificar-lo degudament»

Si no troba cap paraula en el diccionari, busqui-la en l'Enciclopèdia dels llibres de comptes corrents dels Bancs de Catalunya, i es fàcil trobar-n'hi una que el satisfassi:

PESETES.

VICTÒRIA

De victòria pot qualificar-se el resultat obtingut per la Coalició Lliberal Demòcrata en el districte de Granollers, ja que el sobrepuix de vots, comparat amb les últimes eleccions de diputats a Corts, ha sigut a nostre favor d'uns 700, que progressivament hem anat augmentant en les provincials, fins a les d'are,